

Podstawy informatyki

Katedra Telekomunikacji, EiT

dr inż. Jarosław Bułat kwant@agh.edu.pl

Plan prezentacji

- » Funkcje:
 - deklaracja, definicja
 - wywołanie
 - przekazanie argumentów
 - zwrócenie wyniku
- » Zasięg zmiennych w kontekście funkcji
- » Przykłady użycia funkcji

Wiele razy powtarzam ten sam kod

co robić jak żyć?

Funkcje - definicja

```
type name(parameter0, parameter1)
{
    // body (statements)
    return type;
}
```

- » Cel użycia funkcji:
 - uniknięcie powtarzania tego samego kodu wiele razy
 - ukrycie fragmentu kodu (detali implementacji)
- » type typ funkcji == typ zwracanych danych, może być void
- » name nazwa funkcji (zasady jak dla nazw zmiennych)
- » parameter rodzaj i liczba przekazywanych parametrów
- » body instrukcje wewnątrz funkcji

Funkcje - definicja

```
int add(int a, int b) {
  return a+b;
void pprint( void ) {
  cout << "nothing" << endl;</pre>
void pprint() {
  cout << "nothing" << endl;</pre>
  return;
```

- » "typ" funkcji dowolny,
 - może być void czyli "bez typu"
 - jeżeli zdefiniowany: return ...;
- » Parameter (argument funkcji) wygląda jak deklaracja zmiennej, zmienne te zostaną zainicjalizowane podczas wywołania
- » Zasięg zmiennych wewnątrz pprint(): tylko globalne + argumenty
- » Wewnątrz ciała funkcji mogę używać argumentów jak zmiennych zasięg do końca funkcji !!!

» Podczas wywołania funkcji:

```
#include<iostream>
using namespace std;
void pprint(int x) {
  cout << x << endl;
int main() {
  int a = 1;
  pprint(a);
  pprint(10);
 cout << a << endl;
```


» Podczas wywołania funkcji:

```
#include<iostream>
using namespace std;
void pprint(int x) {
  cout << x << endl;
int main() {
  int a = 1;
  pprint(a);
  pprint(10);
 cout << a << endl;
```


#include<iostream> using namespace std; void pprint(int x) { cout << x << endl;int main() { int a = 1; pprint(a); pprint(10); cout << a << endl; » Podczas wywołania funkcji,


```
#include<iostream>
using namespace std;
void pprint(int x) {
  cout << x << endl;
int main() {
  int a = 1;
  pprint(a);
  pprint(10);
  cout << a << endl;
```

- » Podczas wywołania funkcji, Inicjalizowane są argumenty, poprzez przypisanie wartości
- » Wartość argumentu to wyrażenie obliczane podczas wywołania i w miejscu wywołania


```
#include<iostream>
using namespace std;
void pprint(int x) {
  cout << x << endl;
int main() {
  int a = 1;
  pprint(a);
  pprint(10);
  cout << a << endl;
```

- » Podczas wywołania funkcji, Inicjalizowane są argumenty, poprzez przypisanie wartości
- » Wartość argumentu to wyrażenie obliczane podczas wywołania i w miejscu wywołania
- » Argumenty przekazywane są przez kopię (przypisanie)
- » Kopia oznacza:
 - rezerwację pamięci
 - zmiany wewnątrz funkcji nie "wychodzą" na zewnątrz

Funkcje - wywołanie

```
Wywołanie funkcji
#include<iostream>
                                Funkcja main() wywoływana jest
using namespace std;
                                automatycznie jako pierwsza
int add(int a, int b) {
                                Przekazywanie argumentów:
                     definicja
 return a+b;
int main() {
                                int add(int a, int b) { return a+b; }
 int x = 1;
 int y = 2;
 int z;
                   wywołanie
                             z = add(x, y);
 z = add(x, y);
 cout << z << endl;
```


Funkcje - wywołanie

```
Wywołanie funkcji
#include<iostream>
                                 Funkcja main() wywoływana jest
using namespace std;
                                 automatycznie jako pierwsza
int add(int a, int b) {
                                 Przekazywanie argumentów:
                      definicja
 return a+b;
int main() {
                                 int add(int a, int b) { return a+b; }
 int x = 1;
 int y = 2;
 int z;
                   wywołanie
 z = add(x, y);
                                 z = add(x,
 cout << z << endl;
```


Funkcje - wywołanie

```
Wywołanie funkcji
#include<iostream>
                                 Funkcja main() wywoływana jest
using namespace std;
                                 automatycznie jako pierwsza
int add(int a, int b) {
                                Przekazywanie argumentów:
                     definicja
 return a+b;
int main() {
                                 int add(int a, int b) { return a+b; }
 int x = 1;
 int y = 2;
 int z;
                   wywołanie
                              z = add(x, y);
 z = add(x, y);
 cout << z << endl;
```


quiz Pl07 fun1

socrative.com

- login
- student login

Room name:

KWANTAGH

Funkcje - zasięg argumentów

```
#include<iostream>
using namespace std;
void pprint(int x) {
  cout << "1: " << x << endl;
  ++x;
  cout << "2: " << x << endl;
int main() {
  int x = 6;
  cout << "0: " << x << endl;
  pprint(x);
  cout << "3: " << x << endl;
```

- » Konsekwencje przekazywania argumentu przez kopię:
 - zasięg zmiennej x jest ograniczony tylko do funkcji pprint(...)
 - zmiana x nie zmienia x.
- » Rezultat:

```
0:6
```

1:6

2: 7

3: 6


```
#include<iostream>
using namespace std;
```

```
int main() {
   cout << f(71) << endl;
}
int f(int x){
   return ++x;
}</pre>
```

- » Użyłem f(...) przed definicją
- » error: 'f' was not declared in this scope


```
#include<iostream>
using namespace std;
int main() {
 cout \ll f(71) \ll endl;
int f(int x){
  return ++x;
```

- » Użyłem f(...) przed definicją
- » error: 'f' was not declared in this scope
- » W miejscu wywołania funkcji, nie jest znana definicja funkcji.


```
#include<iostream>
using namespace std;
int f(int x);
int main() {
  cout \ll f(71) \ll endl;
int f(int x){
  return ++x;
```

- » Użyłem f(...) przed definicją
- » error: 'f' was not declared in this scope
- » W miejscu wywołania funkcji, nie jest znana definicja funkcji.
- » Należy dodać deklarację funkcji.
- » Deklaracje funkcji zazwyczaj na górze *.cc lub w *.h
- » Często dzieli się program na:
 - interfejs (*.h) jak używać
 - implementację (*.cc)


```
#include<iostream>
using namespace std;
                            ← Deklaracja (jak użyć funkcji)
int f(int x);
int main() {
 cout << \frac{f(71)}{} << endl; 	 Wywołanie (użycie funkcji)
int f(int x){
                            ← Definicja (implementacja, body)
 return ++x;
```



```
#include<iostream>
using namespace std;
                               Deklaracja
int f(int);
                               Może zawierać typy, bez nazw,
int main() {
                               jednakże: nazwy ułatwiają dokumentację
 cout \ll f(71) \ll endl;
                             /**
                             * high level decoding FIC - Fast Information Channel
int f(int x){
                             * @param data pointer to samples
 return ++x;
                             * @todo common parts with MSCDecoder()
                             */
                            void FICDecoder(float *data);
```


Funkcje - return

```
#include<iostream>
using namespace std;
int f(int x){
  if (x<0){
    return -x;
  return x;
int main(){
  cout << f(-10) << endl;
  cout \ll f(10) \ll endl;
```

- » Funkcja może zwrócić dowolny typ
 - » Słowo kluczowe return
 - w dowolnym miejscu funkcji
 - bezwarunkowo kończy funkcję
 - jeżeli funkcja ma typ, musi zwrócić ten sam typ
 - funkcja bez typu, return nie zwraca wartości (tylko kończy)
 - Wartość zwracana przez kopiowanie w miejsce wywołania (może być kosztowne!)

Funkcje - return

```
struct Complex{
  float re;
  float im;
Complex f(float re, float im){
  Complex result = {re, im};
  return result;
int main(){
  Complex r;
  cout << r.re << endl;
  cout << r.im << endl;
```

- Jak przekazać więcej niż jedną zmienną przez return
- » Funkcja jest "typu Complex"
- » Zwraca strukturę
- » Struktura jest przypisana do zmiennej r po wykonaniu funkcji
- » Przypisanie przez kopiowanie więc mało wydajne przy dużej ilości danych

Funkcje - return

```
struct Complex{
  float re;
  float im;
Complex f(Complex in){
  Complex result = {in.im, in.re};
  return result;
int main(){
  Complex in = \{3, 4\};
  Complex r = f(in);
  cout << r.re << endl;
  cout << r.im << endl;
```

- Podobnie, tylko przez argument przekazywana struktura
- » Przypisanie przez kopiowanie więc mało wydajne przy dużej ilości danych

quiz Pl07 fun2

socrative.com

- login
- student login

Room name:

KWANTAGH

Funkcje - wskaźnik na wynik

```
#include<iostream>
using namespace std;
void swap(int *x, int *y){
  int tmp = *y;
  *v = *x;
int main(){
  int a = 10;
  int b = 20;
  swap(<mark>&a, &b</mark>);
  cout << a << endl;
  cout << b << endl;
```

- » Argumentem jest wskaźnik na wynik
- » Argumenty wywołania funkcji wskazują gdzie ma zostać umieszczony wynik
- » Argument jest kopiowany
 - niemożliwy do zmiany "wstecz"
 - ale wynik jest zapisany pod adres który wskazuje!
- » adres wskaźnika nie jest modyfikowany tylko wyłuskiwana jest dana

Funkcje - wskaźnik na wynik

```
#include<iostream>
using namespace std;
void swap(int *x, int *y){
  int tmp = *y;
  *y = *x;
  *x = tmp;
int main(){
  int tab[] = \{10, 20\};
  swap(tab, tab+1);
 // swap(&tab[0], &tab[1]);
  cout << tab[0] << endl;
  cout << tab[1] << endl;
```

- » Wykorzystanie funkcji do zamiany elementów tablicy
- » Funkcja swap() otrzymuje wskaźniki pod którymi są dane, które należy zamienić
- » Problemem w takim zapisie jest zrozumienie czy argumenty są danymi wejściowymi czy wyjściowymi
- » Efektywny sposób przekazywania dużej ilości danych (zero-copy)

Funkcje - wskaźnik na wynik

```
#include<iostream>
using namespace std;
void setToZero(int *tab, size_t size){
  for (size t i = 0; i < size; ++i){
    tab[i] = 0;
int main(){
  int tab[10];
  setToZero(tab, 10);
```

- » Zmienna tab to jest wskaźnik na pierwszy element tablicy
- » Funkcja setToZero(...) modyfikuje dane na które wskazuje wskaźnik a nie samą wartość wskaźnika
- » Dlatego przekazywanie argumentu przez "kopię" nie ogranicza

Funkcje - zmienne globalne

```
#include<iostream>
using namespace std;
int tab[10];
void setToZero(){
  for (size t i = 0; i < 10; ++i)
    tab[i] = 0;
int main(){
  // int abc[100]; how to setToZero???
  setToZero();
```

- » Dane do przetwarzania jako zmienna globalna
- » Najgorszy pomysł
 - brak uniwersalności
 - bałagan w kodzie

Funkcje - wyciek pamięci

```
int *createAndSet(size t size, int value){
  int *array = new int[size];
  for (size t i = 0; i < size; ++i) {
    array[i] = value;
  return array;
int main(){
  int *tab;
  tab = createAndSet(10, 666);
  tab = createAndSet(10, 777);
 delete[] tab;
```

- » Funkcja <mark>rezerwuje pamięć</mark>: <mark>ok</mark>
- » Funkcja zwraca przez wartość wskaźnik do niej ok
- » Kto zwolni pamięć ?!?
- » W przykładzie "memory leak"

int *cr int * for (aı

retu

int ma int *

tab

tab

dele

In case of fire

mięć: <mark>ok</mark>

wartość

ry leak"

-

1. git commit

2. git push

3. leave building

www.agh.edu.pl

quiz Pl07 fun3

socrative.com

- login
- student login

Room name:

KWANTAGH

Pętla w pętli - warunek wyjścia

Problem wyjścia z wewnętrznej pętli (pętli w pętli)
To rozwiązanie jest najbardziej "eleganckie"

```
int main(){
  for (size_t x = 0; x < 10; ++x) {
     for (size t y = 0; y < 10; ++y) {
        if (x > 4 & y > 5) {
          qoto exitLoop;
  exitLoop:
  cout << "end" << endl;
```


Pętla w pętli - warunek wyjścia

Problem wyjścia z wewnętrznej pętli (pętli w pętli)
To rozwiązanie jest najbardziej "eleganckie"

```
int main(){
                                        void innerLoop(){
  for (size t x = 0; x < 10; ++x) {
                                          for (size t x = 0; x < 10; ++x) {
    for (size t y = 0; y < 10; ++y) {
                                             for (size t y = 0; y < 10; ++y) {
       if (x > 4 & y > 5) {
                                                goto exitLoop;
                                                  return;
  exitLoop:
  cout << "end" << endl;
                                        int main(){
                                          innerLoop();
                                          cout << "end" << endl;
```


Pętla w pętli - warunek wyjścia

Problem wyjścia z wewnętrznej pętli (pętli w pętli)
To rozwiązanie jest najbardziej "eleganckie"

```
int main(){
                                        void innerLoop(){
  for (size t x = 0; x < 10; ++x) {
                                          for (size t x = 0; x < 10; ++x) {
     for (size t y = 0; y < 10; ++y) {
                                             for (size t y = 0; y < 10; ++y) {
       if (x > 4 & y > 5) {
                                               goto exitLoop
                                                  return;
  exitLoop:
  cout << "end" << endl;
                                        int main(){
                                          innerLoop();
                                          cout << "end" << endl;
```


Liczby losowy na deterministycznym komputerze

tip: nie da się:-/


```
#include <iostream>
#include <cstdlib>
using namespace std;
int main(){
  cout << "0 ... " << RAND_MAX << endl;
  cout << std::rand() << endl;
}</pre>
```

- » Funkcja biblioteki standardowej języka C
- » Zwraca wartośćcałkowitoliczbową w zakresie:0 RAND_MAX
- » W praktyce jest to typ unsigned int
- » std:: można pominąć


```
#include <iostream>
#include <stdlib.h>
using namespace std;
int main(){
  cout << rand() << endl;
}</pre>
```

- » Co jest złego w tym kodzie?
- » Wszystko ok, tylko generuje zawsze te same liczby...

1804289383

1804289383

1804289383

1804289383

1804289383

1804289383


```
#include<iostream>
#include <cstdlib>
using namespace std;
int main(){
 cout << rand() << endl;
 cout << rand() << endl;
 cout << rand() << endl;
```

- » Rozkład generowanych liczb ma charakter losowy ale jest deterministyczny:
- Rezultat:18042893838469308861681692777
- » To nie jest generator liczb losowych tylko pseudolosowych!!!


```
#include<iostream>
#include <cstdlib>
using namespace std;
int main(){
 srand(3);
 // srand(0);
 cout << rand() << endl;
 cout << rand() << endl;
 cout << rand() << endl;
```

» Funkcja srand() inicjalizuje generator liczb losowych

•

wciąż powtarzalne sekwencje tylko inne...


```
#include<iostream>
#include <cstdlib>
using namespace std;

int main(){
    srand(time(NULL));
    cout << rand() << endl;
}</pre>
```

- » Funkcja time(NULL) inicjalizuje generator liczb różnymi wartościami przy każdym* starcie programu
- » Funkcja time(NULL) zwraca liczbę sekund, która upłynęła od: 00:00 hours, Jan 1, 1970 UTC current unix timestamp


```
#include<iostream>
#include <cstdlib>
                                          0 - 9
using namespace std;
int main(){
 srand(time(NULL));
 cout << rand()\%10 << endl;
 cout << rand()\%100 << endl;
 cout << rand()\%1000 << endl;
 for (size t i = 0; i < 100; ++i) {
    cout << i << ": " << rand()%16 << endl;
```

```
Przykłady jak uzyskać liczby
pseudolosowe z przedziału:
0 - 99
0 - 999
0 - 15
```



```
#include<iostream>
#include <cstdlib>
using namespace std;
int main(){
  srand(time(NULL));
  int size = 100;
  int tab[size];
  for (size t i = 0; i < size; ++i) {
    tab[i] = rand()\%16;
```

» Przykład: zadeklaruj tablicę o rozmiarze size i wypełnij ją losowymi wartościami z przedziału 0-15 (4 bity)

Dziękuję